

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Čakovcu
Ruđera Boškovića 18
40000 Čakovec

Poslovni broj: Pn-46/2023-95

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Čakovcu, po sutkinji toga suda Valentini Varga Gombar, u pravnoj stvari tužitelja GRAD LUDBREG, Ludbreg, Trg Svetog Trojstva 14, OIB: 84947290034, kojeg zastupa Gradinščak Dalibor, odvjetnik iz Varaždina, protiv tuženika Zvonimira Lončarić, Čukovec, Vinogradska 21, OIB: 76672153165, kojeg zastupa Tot Solina Jasminina, odvjetnica iz Varaždina, radi naknade štete, nakon održane i zaključene, glavne i javne rasprave dana 08. rujna 2026.god. u nazočnosti punomoćnika tužitelja Gradinščak Dalibora, odvjetnika i punomoćnice tuženika Tot Solina Jasmine, odvjetnice, dana 13. listopada 2026.god., objavio je i

presudio je:

I. U cijelosti se o d b i j a tužbeni zahtjev tužitelja Grada Ludbrega koji glasi :
"Nalaže se tuženiku, Zvonimiru Lončarić, Čukovec, Vinogradska 21, OIB: 76672153165, da plati tužitelju GRAD LUDBREG, Ludbreg, Trg Svetog Trojstva 14, OIB: 84947290034, novčani iznos od 2.423,83 eur / 18.262,38 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana utuženja pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do 31.12.2022. godine određuje, za svako polugodište , uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01.01.2023. do 29.12.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kao i da tužitelju nadoknadi prouzročeni parnični trošak, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja presude pa do isplate."

II. Nalaže se tužitelju Gradu Ludbregu da tuženiku Zvonimiru Lončariću naknadi trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 5.322,25 EUR (pettisucatrístodvadesetidva eura i dvadesetipet centi) u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja do isplate.

Obrazloženje:

1. Tužitelj je dana 10. studenog 2020.god. podnio tužbu protiv tuženika i to Općinskom sudu u Varaždinu, radi naknade štete, a ista je zaprimljena kod toga suda pod brojem Pn-120/2020.

2. Cjelokupni spis je delegiran Općinskom sudu u Čakovcu temeljem čl. 11. Zakona o sudovima (Narodne novine RH broj 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22, 16/23 – koji se primjenjuje), te je kod ovoga suda zaprimljen pod brojem Pn-46/2023 i to dana 24. siječnja 2023.god. o čemu su stranke uredno obaviještene.

3. Dalje se postupak provodio kod ovoga suda i to pod brojem Pn-46/2023.

4. Tužitelj u tužbi navodi da je vlasnik nekretnine označene kao čkbr. 1886 Vinogradska ulica – odvojak -nerazvrstana cesta NC 3-104 sa 1477 m² upisane u zk.ul. 2632 k.o. Čukovec i to kao javno dobro u općoj uporabi u vlasništvu tužitelja, u naravi navedena nekretnina je cesta. Na navedenoj nekretnini tužitelj je kao investitor sukladno pravomoćnoj građevinskoj dozvoli započeo rekonstrukciju postojeće građevine infrastrukturne namjene - prometnog sustava cestovnog prometa. Radove kao podizvođač je izvodio obrt Niskogradnja-Knežević, vl. Petar Knežević, Trnovec Bartolovečki, Široke Ledine 15, dok je izvođač istih Lukom d.o.o. Ludbreg, a sve sukladno sklopljenim ugovorima o izvođenju građevinskih radova. Tuženi se dovezao traktorom na nekretninu označenu kao čkbr. 1886 Vinogradska ulica – odvojak - nerazvrstana cesta NC 3-104 sa 1477 m², prilikom obavljanja građevinskih radova navedenog obrta odnosno polaganja asfaltnog zastora na pripremljeni donji sloj ceste na navedenoj nekretnini te je isticao kako ima vlasničko pravne zahtjeve na navedenoj nekretnini te spriječio polaganje asfalta, uslijed čega je došlo do obustave radova te intervencije djelatnika policije. Usprkos svemu tuženik nije dopustio nikakve daljnje radove. Postupci tuženika su protuzakoniti i bez pravne osnove. Tužitelj je pretrpio štetu budući da je navedeni dovezeni asfalt radi neugradnje u podlogu radi ukrućivanja postao neuporabljiv te ga je obrt Niskogradnja-Knežević, vl. Petar Knežević, bio dužan zbrinuti kao građevinski otpad te je navedeni obrt pretrpio i štetu u vidu zastoja rada strojeva i radnika, uslijed čega je nastala šteta od 14.609,90 kuna uvećano za PDV odnosno ukupno 18.262,38 kuna. Obrt Niskogradnja-Knežević, vl. Petar Knežević je kao izvođač građevinskih radova ispostavio terećenje trgovačkom društvu LUKOM d.o.o. kao svojem naručitelju navedenih radova, sa kojim je isti sklopio ugovor o izvođenju radova na uređenju i asfaltiranju odvojka Vinogradske ulice u Čakovcu. Trgovačko društvo je navedenu štetu podmirilo navedenom trgovačkom obrtu te je isto zatražilo od Grada Ludbrega da mu nadoknadi štetu budući da je isti naručitelj radova te vlasnik nekretnine na kojoj su se trebali obavljati navedeni radovi, te na kojoj tuženi polaže određena vlasničko pravna ovlaštenja koja nemaju pravnog uporišta. Grad Ludbreg je podmirio nastalu štetu trgovačkom društvu Lukom d.o.o., Ludbreg. Tužitelj je radi omogućavanja radova te sprečavanja daljnje štete ishodio pred nadležnim sudom i privremenu mjeru koje je donešena u predmetu broj Ovr - 384/2020, radi koje opasnosti i potreba da ista i dalje ostane na snazi sve dok se ne izvrše radovi. Budući da je tuženi protupravno ometao izvođenje radova na nekretnini u vlasništvu tužitelja te je istome uzrokovao štetu tužitelj

pozivom na odredbe čl.1045, čl.1046, čl. 1089, čl. 1090 ZOO-a tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom će tuženika obvezati na naknadu štete u iznosu od 18.262,38 kn (hrvatskih kuna), zajedno sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka.

5. Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu. Navodi da sa tužiteljem od 2013.g. pa do danas ima značajnih problema. Naime, tužitelj je sklon vršenju značajnih građevinskih zahvata bez odgovarajuće pripreme, te bez ikakve komunikacije sa okolinom. Tako je tužitelj u namjeri da postavi sustav odvodnje oborinskih voda na put čkbr. 56/1 k.o. Čukovec (koji se proteže nastavno na cestu iz ovog predmeta u pravcu zapada), sustav za odvodnju koji je dug preko 40 metara i koji se sastoji od širokih betonskih cijevi, tri šahta i betoniranog ispusta, greškom izgradio na susjednoj parceli u vlasništvu tuženika čkbr. 56/3 k.o. Čukovec. Dakle, tužitelj je „uspio” sustav tih dimenzija izgraditi na pogrešnom mjestu - nastojeći ga izgraditi na čkbr. 56/1, izgradio ga je na čkbr. 56/3. U vezi sa time vodio se pred sudom spor koji je okončan sudskom nagodbom kojom je usvojena velika većina tužbenog zahtjeva ovdje tuženika na način da se ovdje tužitelj obvezao izvršiti sanaciju navedene nekretnine čkbr. 56/3 k.o. Čukovec, te se obvezao na snažanje parničnog troška u iznosu od 14.130,00 kn. Dakle, iako je imao puno pravo tražiti uklanjanje, ovdje tuženik nije na tome inzistirao ne želeći tjerati ovdje tužitelja u nove izuzetno skupe građevinske zahvate. Međutim, usprkos tome, tužitelj nije ispoštovao niti tu nagodbu, te je prisilio tuženika na pokretanje ovršnog postupka. Tek je tada i to samo djelomično ispunio svoju obvezu iz nagodbe. Naime, tužitelj je propustio stabilizirati nekretninu tuženika (koja je povišena u odnosu na put čkbr. 56/1) i koja se sada urušava, zbog čega tuženik trpi štetu u vidu nemogućnosti sadnje. Stoga će tuženik će u vezi sa time morati pokrenuti novi (treći) sudski postupak. Tuženik osporava da bi tužitelju uzrokovao bilo kakvu štetu, kako i historijat koji iznosi tužitelj. Tuženik navodi da se njegova nekretnina čkbr. 51/2 sa 5023 m² iz zk.ul.br. 997 k.o. Čukovec nalazi neposredno uz predmetnu cestu. Na navedenoj se nekretnini nalazi vinograd tuženika, koji tuženik profesionalno obrađuje. Između vinograda i ceste, na čestici tuženika nalazila se ograda tuženika po cijeloj duljini. U siječnju mjesecu 2018.g., tužitelj je započeo sa opsežnim radovima na cesti, navaženjem nekoliko kamiona šljunka, ravnanjem puta, pripremanjem podloge (batude) za postavljanje asfalta i slično. Radovi su se vršili sa masivnim građevinskim vozilima, tako da je ograda tuženika destabilizirana, žičano pletivo je na mjestima oštećeno i uništeno, a stupovi su izbačeni iz svojeg ležišta. Tuženik je odmah reagirao prema tužitelju, ali bez ikakvih rezultata. Daljnjim postupanjem na putu, odnosno čišćenjem snijega tijekom te zime, došlo je do daljnjeg naginjanja stupova i novih oštećenja, te zatrpavanja odvodnog kanala na nekretnini tuženika. Tuženik je ponovno tužitelju iznio primjedbe, ali mu je načelno rečeno da će se uspostaviti prijašnje stanje kada će se vršiti asfaltiranje ceste. Tuženik je istaknuo da je potrebno popraviti ogradu, te da je kod izvođenja ceste potrebno ostaviti jedan pojas na koji će se razgrtati snijeg sa ceste. Radi toga, bio je voljan čak dati dio svoje nekretnine, a sve sa ciljem kako se danas-sutra snijeg ponovno ne bi razgrtao na njegovu parcelu, a ograda oštećivala. Tuženik je ovaj puta podnio i kaznenu prijavu dana 17. siječnja 2018.g., koju je dopunio dana 16. travnja 2018.g., međutim je rješenjem ODO Varaždin upućen na pokretanje parničnog postupka radi naknade štete. Imajući u vidu stav ODO-a, te obećanje tužitelja, tuženik je čekao da tužitelj uspostavi prijašnje stanje, te

je nastojao sa tužiteljem ostvariti komunikaciju. Stoga mu se dana 31. srpnja 2020.g. obratio e-dopisom, te iznio bojazan oko slijevanja oborinskih voda na njegovu česticu, ponovio da je ograda već ranije oštećena zbog radova na putu, istaknuo da je Grad nije ispoštovao do kraja nagodbu oko sanacije čkbr. 56/3. Zbog nemogućnosti uspostave bilo kakve komunikacije sa tužiteljem, tužitelju se dana 10. rujna 2020.g. obratio i punomoćnik tuženika e-dopisom u kojem je također iznio bojazan do uništenja ograde, od proširenja ceste i mogućeg onemogućavanja obrađivanja vinograda zbog približavanja ceste nasadu zbog čega se neće moći vršiti okretanje traktora, te zbog odvodnje oborinskih voda sa ceste. Tek je tada tužitelj reagirao e-dopisom od istoga dana u kojem je naveo da se radovi obavljaju isključivo na putu, te da će biti regulirano i pitanje odvodnje oborinskih voda tako da ne postoji opasnost od njihovog slijevanja na nekretninu tuženika. U vezi sa ogradom i ostalim pitanjima tužitelj se nije izjašnjavao. Predmetnog dana (30. rujna 2020.g.) je tuženik uočio da izvođači nemaju nikakvu namjeru stabilizirati škarpu i popraviti odnosno obnoviti ogradu. Također je utvrdio da mu je otuđeno i žičano pletivo. Stoga je sa ciljem sprečavanja nastanka štete postavio svoje vozilo na put, te istaknuo da je potrebno škarpu stabilizirati jer bi se cesta zbog povišenja u odnosu na njegovu česticu s vremenom mogla početi urušavati. Ipak, na zamolbu g. Kolarića pomaknuo je vozilo za 30 metara kako bi se asfalt koji je pripremljen za taj dan mogao potrošiti. Ono malo asfalta što je ostalo je potrošeno za asfaltiranje prilaza u susjedno dvorište. Iz fotografije broj 3 vidljivo je da tuženik nije postavio traktor na početak ceste odakle je krenulo asfaltiranje. Stoga tuženik decidirano osporava da bi tužitelj morao bacati predmetni asfalt, te ističe da je toga dana potrošio pripremljeni asfalt. Tuženik je toga dana reagirao iz razloga sprečavanja štete, te iz razloga nepoštovanja dogovora u vezi sa ogradom. U vezi ograde, tuženik je dana 19. studenog 2020.g. pokrenuo parnični postupak radi činidbe – uspostave prijašnjeg stanja. Tuženik nije mogao nanijeti štetu tužitelju, jer nije počinio nikakvu štetnu radnju. Tuženik je svojim činom jasno upozorio tužitelja da izvodi radove protivno pravilima građevinske struke, da će zbog toga što odbija stabilizirati škarpu uzrokovati štetu na njegovoj parceli, te otežati i onemogućiti uredno održavanje vinograda. Pri tome se mora imati u vidu ranije ponašanje tužitelja radi kojega je u odnosu na tuženika izgubio vjerodostojnost: postavljanje cijelog oborinskog sustava na „pogrešnu” parcelu, tj. na parcelu tuženika, nepoštivanje sudske nagodbe do danas, uzrokovanje štete tuženiku. Poziva se na odredbe čl. 8. Zakona o obveznim odnosima koji propisuje da je svako dužan uzdržati se od postupaka kojim se može drugom nanijeti šteta, a tužitelj se ove odredbe nije pridržavao, kao i na čl. 1092. st. 1. istog Zakona koji propisuje aktivno postavljanje oštećenika u trenutku poduzimanja štetne radnje, te čl. 27. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima propisuje dopuštenu samopomoć ukoliko bi sudska pomoć stigla prekasno. Poziva se i na odredbu čl. 1047. st. 1. Zakona o obveznim odnosima koja jasno propisuje da „svatko može zahtijevati od drugoga da ukloni izvor opasnosti od kojega prijeti znatnija šteta njemu ili drugome, kao i da se suzdrži od djelatnosti od koje proizlazi uznemiravanje ili opasnost štete ...”, a što je tuženik, prisiljen ponašanjem tužitelja morao koristiti. Stoga predlaže da sud u cijelosti odbije tužbu i tužbeni zahtjev i obveže tužitelja da mu naknadi troškove postupka.

6. Tijekom postupka su stranke ostale kod svojih navoda, te su dodatno obrazlagale svoja stajališta.

7. Tužitelj ističe da je tuženik spriječio polaganje već pripremljenog asfalta na nekretnini tužitelja broj čestice 1886 k.o. Čukovec i da su zbog njegovog ponašanja obustavljeni radovi, a asfalt je postao neupotrebljiv, te je nastala šteta zbog tog neupotrebljenog asfalta, a isto tako i zbog zastoja rada strojeva i radnika.

8. Tuženik pak ističe da se radi o dugogodišnjem sporu između stranaka jer je tužitelj krivo na njegovoj čestici postavio određenu infrastrukturu za što je on tražio uklanjanje, sklopljena je sudska nagodba, koju tužitelj nije poštivao, pa je pokrenuo i ovršni postupak. Tužitelj je uništio ogradu na njegovoj čestici broj 51/2 k.o. Čukovec i nije riješio problem odvodnje oborinskih voda na njegovu česticu o čemu je i ranije pokušao postići dogovor s tužiteljem, ali se isti oglušio. Također navodi da je on toga dana maknuo traktor na zamolbu komunalnog redara i da se skoro sav asfalt se toga dana iskoristio.

9. Kako je ovaj postupak započeo na Općinskom sudu u Varaždinu, tako je taj sud na pripremnom ročištu održanom dana 13. travnja 2021.god. u spisu Pn-120/2020 zaključio prethodni postupak.

10. Općinski sud u Varaždinu je tako i proveo dio dokaza, te je saslušao svjedoke i stranke, s čijim čitanjem iskaza su se u ovom postupku stranke usuglasile, te je proveo i očevid na licu mjesta i građevinsko vještačenje, a što se koristi prilikom donošenja ove odluke.

11. Nakon provođenja tih svih dokaza je Općinski sud u Varaždinu spis delegirao ovome sudu, te je ovaj sud proveo dodatne dokaze i to vještačenjem kako su stranke predlagale, a s obzirom da se tuženik tijekom cijelog postupka poziva na dopuštenu samopomoć.

12. Tužitelj je tijekom ovog postupka specificirao svoj tužbeni zahtjev na način da je iznos imovinke štete koju potražuje naveo osim u valuti HRK (hrvatske kune) i u valuti EUR (euro), te je specificirao tijekom zakonskih zateznih kamata. Isto je specificirao prvo na ročištu održanom dana 18. listopada 2023.god.

13. Zatim je isto specificirao i u podnesku od dana 05. veljače 2025.god. i o tako postavljenom tužbenom zahtjevu sada sud odlučuje.

14. Ovaj postupak se provodi po odredbama Zakona o parničnom postupku objavljenog u Narodnim novinama broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11 i 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, -koji se primjenjuje s obzirom na vrijeme podnošenja tužbe.

15. Na ročištu održanom dana 06. veljače 2025.god. je sud odlučio da sukladno čl. 315. Zakona o parničnom postupku zbog promjene suca glavna rasprava počinje iznova. Također je utvrđeno da su stranke suglasne da se iskazi već saslušanih svjedoka i saslušanih stranaka pročitaju.

16. Sud je Rješenjem od dana 24. rujna 2025.god. prihvatio dokazni prijedlog tuženika Lončarića da se provede dopusko građevinsko vještačenje u kojem će

vještakinja Martina Cesar-Kelemen odgovoriti na dodatno postavljena pitanja ovdje tuženika.

17. Kako je vještakinja dana 15. ožujka 2026.god. tražila da se u spis dostavi i projektna dokumentacija u svezi asfaltiranja te ceste-prometnice, to je sud pozvao tužitelja dopisom od dana 18. ožujka 2026.god. i od dana 03. travnja 2026.god. da istu dostavi u spis kako bi se to dodatno vještačenje moglo provesti, te je tužitelj isto po pozivu suda i dostavio dana 24. travnja 2026.god.

18. Nakon što se sud proveo sve predložene dokaze po strankama i nakon što je usmeno saslušao vještakinju Cesar Kelemen, sud je na ročištu održanom dana 08. rujna 2026.god. proveo još i dokaze uvidom u cjelokupnu dokumentaciju iz ovog spisa i iz spojenih spisa, uz suglasnot parničnih stranaka pročitani su iskazi svih svjedoka i iskazi z.z. tužitelja i tuženika, te je sud nakon toga glavnu raspravu zaključio.

19. U postupku dokazivanja sud je izvršio uvid u cjelokupni spis Općinskog suda u Varaždinu broj Pn-120/2020 i to u dokumentaciju predanu uz tužbu (list 4-35 spisa), dokumentaciju predanu uz odgovor na tužbu (list 47-71 spisa), fotografije (list 77-79 spisa), zapisnik s očevida održanog dana 15. srpnja 2022. (list 122-123 spisa), nalaz i mišljenje vještakinje mr.sc. Martine Cesar-Kelemen od 22. kolovoza 2022. (list 126-155 spisa), očitovanje vještakinje mr.sc. Martine Cesar-Kelemen od 18. rujna 2022. (list 165-167 spisa), te se vrši uvid u ovaj spis broj Pn-46/2023 i to u priloženi nalaz vještaka geodetske struke Hrvoja Ramušćaka danog u spisu Općinskog suda u Varaždinu broj P-517/2020 (list 224-229 spisa), nalaz i mišljenje vještakinje mr.sc. Martine Cesar-Kelemen (list 230-253 spisa), nalaz i mišljenje iz spisa Općinskog suda u Varaždinu broj P-517/2020 vještaka Stivena Šijaka (list 275-286 spisa), fotografije (list 310-314 spisa), podatke tvrtke Huđek niskogradnja (list 332 spisa), podatke tvrtke PZC proizvodnja d.o.o. (list 336-345 spisa), podatke tvrtke Huđek niskogradnja (list 347-352 spisa), dopis i ovjereni preslik spisa Općinskog suda u Varaždinu broj P-517/2020 (list 372 spisa), nalaz i mišljenje vještakinje mr.sc. Martine Cesar-Kelemen zaprimljen 29. siječnja 2026. (list 380-384 spisa), fotografije (list 394-396 spisa), očitovanje vještakinje mr.sc. Martine Cesar-Kelemen od 15. ožujka 2026. (list 401 i 402 spisa), dokumentaciju tužitelja (list 413-509 spisa), nalaz i mišljenje vještakinje mr.sc. Martine Cesar-Kelemen zaprimljeno 07. svibnja 2026. (list 512-517 spisa), izvršen je uvid u ovjereni preslik spisa Općinskog suda u Varaždinu broj P-517/2020, zatim su iz spisa Općinskog suda u Varaždinu broj Pn-120/2020 uz suglasnost punomoćnika stranaka s raspravnog zapisnika od 30. lipnja 2021. pročitani iskazi svjedoka Knežević Petra, zatim iskaz z.z. tužitelja Bilić Dubravka i iskaz tuženika Lončarić Zvonimira, zatim s raspravnog zapisnika od 26. listopada 2021. pročitani su iskazi svjedoka Mraz Ivica, s raspravnog zapisnika od 17. ožujka 2022. pročitani su iskazi svjedoka Knežević Domagoja i Lončarić Tomislava i Ivanić Nade, s raspravnog zapisnika od 24. svibnja 2022. pročitani su iskazi svjedokinja Lončarić Marije, te je kod ovoga suda usmeno saslušana stalna sudska vještakinja Martina Cesar-Kelemen.

20. Analizom izvedenih dokaza u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku kao i rezultata cjelokupnog raspravljanja ovaj sud nalazi da je tužbeni

zahtjev (specificiran u valuti EUR) tužitelja u cijelosti neosnovan.

21. U čl. 2 st. 1 Zakona o parničnom postupku određeno je da u parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku. Odredbom čl. 7. Zakona o parničnom postupku, određeno je da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a u čl. 219. istog Zakona da je u parnici svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

22. U čl. 221.a. Zakona o parničnom postupku određeno je da ako sud na temelju izvedenih dokaza (članak 8) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu; o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

23. U ovom postupku tužitelj od tuženika potražuju naknadu imovinske štete temeljem štete nastale u rujnu 2020.god. prilikom izvođenja radova na cesti-prometnici u vlasništvu tužitelja, a koja šteta se sastoji u imovinskoj šteti zbog neugradnje već naručenog asfalta i onda njegovog zbrinjavanja na otpad, te zbog zastoja u radu strojeva i radnika koji su te radove izvodili. Tužitelj tvrdi da je pretrpio štetu budući da je navedeni dovezeni asfalt radi neugradnje u podlogu radi ukrućivanja postao neuporabljiv te ga je obrt Niskogradnja-Knežević, vl. Petar Knežević, bio dužan zbrinuti kao građevinski otpad.

24. Tužitelj tvrdi da je njemu imovinska šteta nastala jer se tuženik dovezao traktorom na nekretninu označenu kao čkbr. 1886 Vinogradska ulica – odvojak - nerazvrstana cesta NC 3-104 sa 1477 m² u vlasništvu tužitelja, prilikom obavljanja građevinskih radova navedenog obrta odnosno polaganja asfaltnog zastora na pripremljeni donji sloj ceste na navedenoj nekretnini, te je isticao kako ima vlasničko pravne zahtjeve na navedenoj nekretnini i spriječio je polaganje asfalta, uslijed čega je došlo do obustave radova te intervencije djelatnika policije i da usprkos svemu tuženik nije dopustio nikakve daljnje radove.

25. Tuženik pak se poziva na dopuštenu samopomoć i da zbog toga nije u obvezi naknaditi nikakvu eventualno nastalu štetu. Osim toga tvrdi da šteta tužitelju nije niti nastala jer je sav pripremljeni asfalt toga dana upotrijebljen.

26. Člankom 1045. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine RH 35/05,41/08, 125/11, 78/15, 29/18, - koji se primjenjuje u ovom postupku s obzirom na vrijeme nastanka štetnog događaja, sada i 126/21, 114/22 , 156/22 i 155/23) - pretpostavke odgovornosti je u st. 1. određeno da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, u st.2. da se predmnijeva obična nepažnja, u st.3. da za štetu od stvari ili djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost štete za okolinu odgovara se bez obzira na krivnju i u st. 4. da za štetu bez obzira na krivnju odgovara se i u drugim slučajevima predviđenim zakonom.

27. Člankom 1046. Zakona o obveznim odnosima je propisano da je šteta umanjeње nečije imovine (obična šteta) i sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist), a i nanošenje drugom fizičkog ili psihičkog bola ili straha (neimovinska šteta).

28. Da bi se ispunili uvjeti za naknadu štete, treba dokazati uzročnu vezu između štete i štetne radnje. Štetna radnja može se sastojati u činjenju (aktivnosti) ili nečinjenju odnosno propustu da štetnik učini ono što je dužan učiniti temeljem zakona ili ugovora. Osim toga, mora postojati protupravnost u postupanju štetnika koja proizlazi iz kršenja pravne norme (čl. 8. ZOO-a).

29. Prema općim pravilima Zakona o obveznim odnosima koja reguliraju odgovornost za štetu, da bi postojala odgovornost za štetu potrebno je ispunjenje nekoliko pretpostavaka i to da postoji osoba odgovorna za štetu (štetnik) i osoba koja potražuje odštetu (oštećenik), da je štetnik počinio štetnu radnju, da je na strani oštećenika nastala šteta, da postoji uzročna veza između izvršene štetne radnje kao uzroka i određene štete kao posljedice i da postoji protupravnost štetne radnje (protivna je nekom pravnom pravilu i štetna radnja je počinjenja krivnjom štetnika).

30. Međutim, za štetu od stvari i djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost od štete za okolinu odgovara se bez obzira na krivnju, dakle po kriteriju objektivne odgovornosti (čl. 1045. ZOO-a). Ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete, vlasnik se djelomično oslobađa odgovornosti (čl. 1067. ZOO-a).

31. Tuženik tvrdi da je točno da je postavio traktor i spriječio polaganje asfalta kraj nekretnine u njegovom vlasništvu koja se nalazi kraj te ceste – prometnice u vlasništvu tužitelja, ali da nije mogao nanijeti štetu tužitelju jer nije počinio nikakvu štetnu (deliktnu) radnju i to iz razloga jer je tuženik svojim činom upozorio tužitelja da izvodi radove protivno pravilima građevinske struke, da će zbog toga što odbija stabilizirati škarpu uzrokovati štetu na njegovoj parceli, te otežati i onemogućiti uredno održavanje vinograda i poziva se tijekom cijelog postupka na dopuštenu samopomoć.

32. Tuženik Lončarić tijekom postupka ističe da je iz ranijeg ponašanja tužitelja Grada Ludbrega prema njemu i njegovoj nekretnini izgubio vjerodostojnost i to zbog postavljanja cijelog oborinskog sustava na „pogrešnu” parcelu, tj. na parcelu tuženika, zatim nepoštivanje skloplčjene sudske nagodbe, te uzrokovanje štete tuženiku na njegovoj nekretnini izvođenjem radova po tužitelju, a što traje unatrag par godina.

33. S obzirom na ovakve navode tuženika, sud prilikom odlučivanja treba ocijeniti i dokaze koji se odnose na te njegove tvrdnje.

34. Točno je da je odredbom čl. 8. Zakona o obveznim odnosima određeno da je svako dužan uzdržati se od postupaka kojim se može drugom nanijeti šteta.

35. Odredba čl. 1092. st. 1. istog Zakona propisuje aktivno postavljanje oštećenika u trenutku poduzimanja štetne radnje, dok odredba čl. 27. st.1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima propisuje dopuštenu samopomoć ukoliko bi sudska pomoć stigla prekasno.

36. U čl. 1047. st.1. Zakona o obveznim odnosima je određeno da svatko može zahtijevati od drugoga da ukloni izvor opasnosti od kojega prijeti znatnija šteta njemu

ili drugome, kao i da se suzdrži od djelatnosti od koje proizlazi uznemiravanje ili opasnost štete.

37. Tuženik tvrdi da se poslužio dopuštenom samopomoći sukladno čl. 27. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine br. 91/1996, 68/1998, 137/1999, 22/2000, 73/2000, 114/2001, 79/2006, 141/2006, 146/2008, 38/2009, 153/2009, 90/2010, 143/2012, 152/2014, dalje ZV) u zaštiti svojeg posjeda toga dana kada se vršilo asfaltiranje te prometnice (ceste).

38. Poziva se i na čl. 1053. Zakona o obveznim odnosima (dalje : ZOO) kojim je propisano da tko u slučaju dopuštene samopomoći prouzroči štetu osobi koja je izazvala potrebu samopomoći, nije dužan naknaditi je (stavak 1.) te da se pod dopuštenom samopomoći razumijeva pravo svake osobe da otkloni povredu prava kad neposredno prijeti opasnost, ako je takva zaštita nužna i ako način otklanjanja povrede prava odgovara prilikama u kojima nastaje opasnost (st. 2.).

39. Međutim, u čl. 15. Zakona o obveznim odnosima je u st. 1. određeno da osoba koja smatra da je neko njezino pravo povrijeđeno ovlaštena ga je štititi i ostvarivati putem suda, ako zakonom odlučivanje nije povjereno nekom drugom nadležnom tijelu, a u st. 2. da tko bi samovlasno pribavljao ili štitio neko svoje pravo ili pravo za koje smatra da mu pripada, prekoračivši time granice nužne obrane ili druge zakonom dopuštene samopomoći, odgovoran je za to.

40. Pod dopuštenom samopomoći razumijeva se pravo svake osobe da otkloni povredu prava kad neposredno prijeti opasnost, ako je takva zaštita nužna i ako način otklanjanja povrede prava odgovara prilikama u kojima nastaje opasnost. Uvjeti dopuštene samopomoći : neposredna opasnost prijeti povredi prava, zaštita je bila nužna i hitna i uporabljen je razmjern stupanj sile.

41. Tuženik osim što tvrdi da tužitelju nije prouzročio nikakvu štetu, ističe da su njegove radnje toga spornog dana bile usmjerene isključivo na zaštitu njegova vlasništva, budući da bi nastavkom radova na cesti, a bez stabiliziranja škarpe, došlo do dodatnog povisivanje ceste u odnosu na tuženikovu nekretninu, a što bi izvjesno dovelo do opasnosti urušavanja. Naveo je i kako je inicijalno postavljeni traktor pomaknuo, te nije spriječio izvođenje daljnjih radnji.

42. Sporno je da li je tužitelj radnjama uređivanja i asfaltiranja te ceste (prometnice) nanosio štetu na nekretnini tuženika ili je tuženiku ta šteta prijetila, odnosno da li je tuženik svojim radnjama i to sprječavanjem nastavka asfaltiranja ceste odgovoran za štetu koju je eventualno počinio tužitelju ili je to čin dopuštene samopomoći koji bi ga oslobodio od odgovornosti za naknadu štete, u smislu odredbe čl. 1053. ZOO-a.

43. Sud je uvidom u izvadak iz zemljišne knjige Općinskog suda u Varaždinu, zemljišnoknjižni odjel u Ludbregu, zk.ul. 2632 k.o. Čukovec, utvrdio da je u isti upisana kč.br. 1886 koju prema stanju upisa u zemljišnoknjižnom izvratku čini Vinogradska ulica – odvojak – nerazvrstana cesta NC 3-104 sa 1477 m² i to kao javno dobro u općoj uporabi u vlasništvu ovdje tužitelja Grada Ludbrega.

44. Ta nekretnina (čestica) je sporna cesta - prometnica na kojoj se tijekom rujna 2020.god. vršilo sporno asfaltiranje. Radi se o Vinogradskoj ulici u naselju Čukovec.

45. Tužitelj je tijekom 2020. godine započeo rekonstrukciju nerazvrstane ceste NC 3-104 ukupne površine 1477 m² i za isto je priložio u spis pravomoćnu Građevinsku dozvolu.

46. Tužitelj je za navedene radove sklopio Ugovor o izvođenju radova sa tvrtkom LUKOM d.o.o. Ludbreg, koji je priložen u spis. Nije sporno da je tvrtka LUKOM d.o.o. izvođenje radova na toj cesti-prometnici dala u rad (izvođenje) obrtu NISKOGRADNJA KNEŽEVIĆ vlasnika Knežević Petra iz Trnovca, Široke Ledine o čemu je u spis priložen Ugovor o izvođenju radova.

47. U spis je dostavljena i Potvrda Policijske uprave Varaždinske, Poslicijska postaja Ludbreg od 01. listopada 2020.god. u kojoj je navedano da su bili na licu mjesta 30. rujna 2020.god. i da ovdje tuženik Lončarić nije dozvolio asfaltiranje navedenog dijela odvojka ulice (ceste) i da je zbog toga odgođeno vršenje radova. Policijski službenici nisu utvrdili postojanje prekršaja ili kaznenog djela koji se progone po službenoj dužnosti.

48. Nije sporno da je tuženik Lončarić vlasnik nekretnine koja je međašna sa tom nekretninom tužitelja u naravi prometnicom (nerazvrstanom cestom) i da je tuženikova nekretnina upisana u z.k.ul.br. 997 k.o. Čukovec, čest. br. 51/2, Vinogradska ulica ukupne površine 5023 m², te i kčbr. 56/3 k.o. Čukovec upisane u z.k.ul.br. 1880 k.o. Čukovec, što je vidljivo iz dokumentacije predane u spis, te iz predanih nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke (iz spisa Općinskog suda u Varaždinu broj P-517/2020). Uostalom, tuženik ima prijavljenu adresu prebivališta upravo na adresi Čukovec, Vinogradska 21, dakle u toj ulici.

49. Dostavljen je u spis Zapisnik s ročišta od dana 11. rujna 2014.god. održanog kod Općinskog suda u Varaždinu broj P-2893/10 na kojem je sklopljena Sudska nagodba između ovdje tužitelja i ovdje tuženika iz koje proizlazi da su problemi sa uređenjem ceste (prometnice) u tom istom spornom dijelu postojali i tada i da se ovdje tužitelj Grad Ludbreg isto obvezao sanirati, prema nekretnini tuženika, što je detaljno navedeno u toj sklopljenoj Sudskoj nagodbi.

50. S obzirom da ovdje tužitelj Grad Ludbreg očito nije postupio po toj sklopljenoj Sudskoj nagodbi, ovdje tuženik Lončarić je Općinskom sudu u Varaždinu dana 28. rujna 2015.god.podnio prijedlog za ovrhu radi činidbe i izricanja sudskih penala.

51. Nakon toga je ovdje tuženik Lončarić podnio i Kaznenu prijavu nadležnom Državnom odvjetništvu u Varaždinu, gdje je detaljno opisao koje radove je ovdje tužitelj Grad Ludbreg, po izvođaču radova LUKOM d.o.o., izvodio kraj njegove nekretnine i koja mu je šteta zbog toga nastupila, te su navedeni i brojevi čestica njihovih nekretnina.

52. Tuženik je predao u spis i pisane dopise i e-poštu (e-mail) iz kojih je vidljivo da je početkom rujna 2020.god., dakle prije spornog asfaltiranja koje je predmet ovog

postupka, tražio sastanak sa gradonačelnikom ovdje tužitelja Grada Ludbrega, a u kojim dopisima detaljno navodi koji su problemi nastali kod uređivanja sporne ceste i kod priprema za asfaltiranje iste. Tuženik u istima ponavlja koja mu je šteta na njegovoj nekretnini zbog tih radova do tada počinjena. Ponovno se poziva na Sudsku nagodbu iz 2014.god. koja nije izvršena do kraja. Tražio je da mu se omogući uvid u Građevinsku dozvolu za asfaltiranje te ceste. Ovdje tužitelju Gradu Ludbregu je poslao nekoliko takvih dopisa i to bilo osobno bilo po odvjetniku Kovač Tomislavu. Poslao mu je i fotografije samog mjesta izvođenja radova i u čemu smatra da je problem koji treba riješiti prije asfaltiranja te ceste.

53. Dostavljen je i tužba podnesena Općinskom sudu u Varaždinu dana 19. studenog 2020.god., koja je kod toga suda zaprimljena pod brojem P-517/2020 i to tužba radi činidbe, gdje ovdje tuženik (kao tužitelj) traži od odvje tužitelja (kao tuženika) da izvrši po pravilima građevinske struke radove popravljjanja i postavljanja ograde na njegovoj nekrentini, te u toj tužbi navodi radove Grada Ludbrega na pripremi za asfaltiranje te ceste, a koji u nanijeli štetu na njegovoj nekrentini.

54. Dostavljen je na uvid i cjelokupni spis Općinskog suda u Varaždinu posl.br. P-517/2020, te je uvidom u isti utvrđeno da se provodi postupak po prednje navedenoj tužbi, da su u istome izvedeni dokazi i provedena su vještačenja i to po vještacima građevinske, geodetske i prometne struke. Provjerom u e-spisu utvrđeno je da taj postupak još nije okončan i nije donesena I.stupanjaska odluka. Iz tog spisa i podnesaka stranaka je utvrđeno da su problemi između tih dviju nekretnina stranaka započeli još i godinama ranije i da su se pred Općinskim sudom u Varaždinu vodili i postupci radi uređenja međe, te radi smetanja posjeda. I u svim tim postupcima je bio problem oko uređenja te iste ceste i saniranja, odnosno sprečavanja nastanka štete na nekretnini ovdje tuženika.

55. S obzirom na navedeno, prvo stoga sud obrazlaže dokaze koji se odnose na utvrđivanje da li postoji osnov za naknadu štete tužitelju.

56. Tijekom postupka su saslušani i svjedoci, zatim z.z. tužitelja i tuženik, te je proveden očevid na licu mjesta uz vještačenje po vještaku građevinske struke.

57. Iz iskaza svjedoka Knežević Petra sud je utvrdio da je njegov obrt Niskogradnja-Knežević izvodio radove na spornoj cesti, da su u početku bili u dobrim odnosima sa tuženikom, a kada je trebalo postavljati asfalt tuženik se ispriječio ispred strojeva i spriječio postavljanje asfalta, što su mu rekli njegovi radnici. Jedan dio asfalta je bio postavljen prije nego je došao tuženik. Ostatak asfalta koji nije postavljen su zbrinuli u reciklažnom dvorištu. Ostalo je neiskorišteno 28 tona asfalta o čemu su izdani računi. Ostalo je neasfaltirano oko 50 metara. Na postavljanju asfalta je radilo 10 radnika, tri vozača, tri strojara i četiri radnika. Asfalt se može iskoristiti u roku od 5 sati nakon čega se počinje stvrdnjavati i hladiti i ne može se više upotrijebiti. Sa tuženikom su tri sata pokušali dogovoriti nastavak radova, ali nisu uspjeli, pa su radove obustavili. Prilikom izvođenja radova tuženiku nije nastala nikakva šteta. Tuženiku bi postavili natrag ogradu, a odvodnja oborinskih voda bi bila riješena postavljanjem rubnjaka. Radovi na toj dionici su se izvodili 20 dana i on je razgovarao s tuženikom i rekao mu da će se ograda natrag postaviti.

58. Sud je iz iskaza svjedoka Mraz Ivica utvrdio da se asfaltirala cesta na odvojk u Vinogradske ulice u Čukovcu, investitor je bio Grad Ludbreg, izvođač je odabran Lukom d.o.o. Ludbreg, a podizvođač Niskogradnja-Knežević. On je bio voditelj građenja u Lukom d.o.o. Njemu je rukovoditelj podizvođača Domagoj Knežević ispričao da je tuženik Lončarić preprečio kamion s asfaltom parkiravši ispred samog kamiona te su zbog toga ostala neiskorištena jedan do dva kamiona asfalta. Neko vrijeme su pričekali da tuženik makne traktor, što nije učinio, asfalt se počeo hladiti i zbrinuli su ga na način da su ga odvezli na reciklažno dvorište građevinskog otpad u Majerju. On osobno nije bio na licu mjesta. Ne sjeća se koliko je trajao zastoj radova. Prije izvođenja radova je on razgovarao sa tuženikom i rekao mu da će mu se ograda natrag postaviti na stupove. Bilo je planirano da se kupi nova žica za ogradu. Tada taj dio Vinogradske ulice nije do kraja asfaltiran, asfaltiran je drugi odvojak.

59. Iz iskaza svjedoka Knežević Domagoja, zaposlenika u obrtu Niskogradnja-Knežević sud je utvrdio da je vodio ekipu građevinskih radova koja je postavljala predmetni asfalt i bio je prisutan na licu mjesta. Do tada su s tuženikom imali dobar odnos. Kada su se spustili s gornje strane prema ulici tuženika, tuženik je došao s traktorom i kamionu s asfaltom preprečio put tako da se asfalt nije mogao postaviti. Razlog je bio jer je bio problem s ogradom, ali bio je dogovor s Lukomom da se ista nakon asfaltiranja složi. Tuženiku prilikom postavljanja asfalta nije prijetila nikakva šteta. Ne zna koji dio dionice nisu mogli postaviti. Zamolili su tuženika da makne traktor jer će se asfalt stvrdnuti i neće se moći upotrijebiti, pozvana je i policija. Tuženik je pristao maknuti traktor samo da prođe stroj i nije bilo moguće završiti asfaltiranje. Asfalt nisu mogli iskoristiti, odvezli su ga na zbrinjavanje u reciklažno dvorište Majerje, zbog čega je nastala šteta. Asfalt je za taj dan bio naručen za tu dionicu. Dio asfalta su iskoristili, a neiskorišteno je ostalo oko 28 tona asfalta, to se izvagalo na reciklažnom dvorištu. Toga dana su potrošili 5 – 6 kamiona asfalta, a ostalo je još tri kamiona nepotrošenog, radilo se o količini koja je bila dostatna za tu dionicu.

60. Svjedok Lončarić Tomislav je izjavio da nije bio prisutan niti ima saznanja o tom događaju. Bio je prisutan kada je oštećena ograda tuženika prilikom radova na cesti. Oštećeno je oko 70 – 80 metara ograde. Koliko on zna škarpa nije stabilizirana.

61. Svjedokinja Nada Ivanić je izjavila da živi na početku ulice koja se asfaltirala i vidjela je toga dana pune kamione s asfaltom i zamijetila je jedan kamion koji je ostatak asfalta istovarao kod njenog susjeda i asfaltirao njegov prilaz otprilike 20 m². Nije bila prisutna kada je tuženik sa traktorom ispriječio put kamionu, vidjela je da su kamioni stali na 45 minuta ili sat vremena., a nakon toga su nastavili asfaltirati odvojak koji vodi u Vinogradsku ulicu. Njihova ulica je duže u sporu sa tužiteljem Gradom Ludbregom jer nije riješna odvodnja vode. Ralice su čistile snijeg i oštetile su ogradu tuženika.

62. Iz iskaza svjedokinje Marije Lončarić sud je utvrdio da je tuženik njezin sin i žive zajedno. Ona je bila pristuna kada se asfaltirao asfalt. Nakon što su počeli radovi prema njihovoj ulici i postavljao se šuder, tuženik je spriječio daljnje radove dok se ne postave rubnjaci. Tuženik je s traktorom stao ispred stroja. Pregovori sa radnicima da se slože rubnjaci su trajali dva do tri sata. Radnici su samo navažali šuder, nisu još

postavljali asfalt. Kada je tuženik vidio da su drugi dan radnici počeli asfaltirati prema dolje, a da nisu popravili, zapriječio im je put s traktorom jer se bojao da tu ogradu neće nikada postaviti. Čula je da je šef radnika rekao da se makne da potroše još malo asfalta koji je ostao, što su onda i postavili i otišli. Došla je i policija, tuženik se maknuo, ali se radovi nisu mogli nastaviti jer je put uzak i stroj nije mogao proći kraj traktora. Taj dio je sada naknadno asfaltiran.

63. Sud je iskazima povjerovao jer su u skladu s ostalim pisanim dokazima u spisu, te je na temelju njihovih iskaza utvrđeno koji je bio način postupanja toga dana u svezi te ceste-prometnice, koje radnje je poduzimao tuženik, a kako će dalje biti obrazloženo.

64. Iz iskaza zakonskog zastupnika tužitelja, gradonačelnika Grada Ludbrega, Bilić Dubravka sud je utvrdio da se asfalt na toj dionici trebao postaviti sukladno Građevinskoj dozvoli. Posao je dobila tvrtka Lukom d.o.o. za tužitelja Grad Ludbreg. Privremenom mjerom u ovršnom postupku je ishođen nastavak radova i sada je ista dionica asfaltirana u potpunosti. Natalu štetu je tvrtka Lukom naplatila od Grada Ludbrega. Tuženiku tim radovima nije nanesena nikava šteta. Tuženik je traktorom onemogućio postavljanje asfalta na dijelu dionice – ceste, prekinuo je radove, pozvana je policija i komunalni redar, traktor je ostao na cesti cijelu noć i pripremljeni asfalt se morao zbrinuti i odvesti na otpad. Tvrtka Lukom je fakturirala štetu zbog neiskorištenog asfalta i zastoja strojeva i radnika Gradu Ludbregu. Radovi su izvođeni sukladno Građevinskoj dozvoli, nad radovima je postojao nadzor, radovi su izvedeni kvalitetno. On tuženiku nije odgovorio na upućene e-maile.

65. Tuženik Lončarić Zvonimir je u svom iskazu izjavio da su radovi započeli u rujnu 2020.god., da su došli radnici Niskogradnje-Knežević objasniti što će raditi, a kako je već prije počeo problem sa oborinskim vodama bilo je dogovoreno da se postave rubnjaci i slivnici, kao i šahtovi da bi se voda odvodila do obližnjeg potoka. Radnici su postavili oko 90 % asfalta, ostalo je neasfaltirano još 30 do 40 metara. On je došao tamo i vidio da je maknuto njegovo žičano pletivo od ograde, a da su stupovi bili nagnuti. Od radnika nije dobivao odgovor, te se on revoltiran cijelom situacijom svojim traktorom zaustavio ispred kamiona sa asfaltom. Bilo je tri kamiona, zamolili su ga da pomakne traktor kako bi iskoristili asfalt jer će inače asfalt propasti. Asfalt koji su imali pripremljeni je iskorišten za asfaltiranje odvojka i sav postojeći asfalt su potrošili toga dana, on se sa traktorom pomaknuo niže. On je traktor pomaknuo i nisu mu rekli da ostaje još postojeći asfalt koji ne mogu iskoristiti. Da je postojao dogovor sa gradom (tužiteljem) i da mu se gradonačelnik javio na upućene e-maile do toga ne bi došlo. Tvrdi da nije došlo do prekida radova jer je on traktor maknuo i radnici su asfaltirali 60 metara ceste plus odvojak. Došla je policija i rekao im je da mirno prosvjeduje jer mu gradonačelnik ne odgovara na upućene e-maile. U međuvremenu je došao i komunalni redar koji mu je naložio da makne traktor, što je on i učinio.

66. Stranke su u svojim iskazima ostale kod navoda iznijetih tijekom postupka.

67. U odnosu na navode i prigovore stranaka, treba ocijeniti i sve ostale provedene dokaze.

68. Općinski sud u Varaždinu je u spisu Pn-120/2020 (prije nego je spis delegiran ovom sudu na daljnji postupak) održao dana 15. srpnja 2022.god. očevid na licu mjesta uz sudjelovanje stalnog sudskog vještaka građevinske struke Martine Cesar-Kelemen. Na tom očevidu je već saslušani svjedok Domagoj Knežević pokazao na spornoj cesti, koji dio radova je spornog dana završen, odnosno kada su prekinuti radovi, te koji dio ceste je ostao neasfaltiran, a kako bi se utvrdilo koja je količina asfalta potreba za asfaltiranje dijela ceste koji je ostao neasfaltiran kritične zgrade i da se utvrdi njegova vrijednost. Svjedok je iskazao da je ostao neasfaltiran dio Segovinske ceste u smjeru istoka prema zapadu do odvojka prema jugu Vinogradske ceste, te je taj dio pokazao.

69. Na tom očevidu su prisutne stranke nespornim učinile početnu i završnu točku dionice koju je pokazao svjedok Knežević na nekretnini upisanoj u z.k.ul.br. 2632 k.o. Čukovec, a koja je ostala neasfaltirana i to Segovinska ulica od istoka prema zapadu. Vještakinja je sačinila i fotografije tog lica mjesta.

70. Stalni sudski vještak mr.sc. Martina Cesar-Kelemen je dana 19. kolovoza 2022.god. u spis Općinskog suda u Varaždinu dostavila nalaz i mišljenje, nakon provedenog očevida na licu mjesta dana 15. srpnja 2022.god. Navela je da je tužitelj sklopio Ugovor za izvođenje između ostalog i asfalterske radove. Prilikom izvođenja radova zbog zapriječenosti mjesta ugradnje asfalterski radovi nisu mogli biti izvedeni u jednom dijelu. Taj dio se odnosi na površinu od 154,22 m², za što je trebalo biti utrošeno 23,22 t asfaltne mješavine. Vrijednost asfaltne mješavine u vrijeme ugradnje na dan 30.09. 2020.god. iznosila je 311,00 kn/t, što je za 23,22 tone ukupno 9.026,78 HRK, dok cijena na dan izrade nalaza po jediničnoj cijeni 460,00 kn/t za 23,22 tone iznosi 13.351,50 HRK.

71. Vještakinja je još navela u nalazu i fotografirala dio ceste koji se spornog dana nije mogao asfaltirati, a po pokazivanju stranaka. Izmjerom na licu mjesta utvrđeno je da je u trenutku zaustavljanja radova izvođač tužitelja je trebao asfaltirati još 154,82 m² za koje je bila dopremljena asfaltna masa, koju je u tom trenutku trebalo ugraditi. Prema navodu izvođača ugovornim je troškovnikom definirano izvođenje asfaltne sloja u debljini 6 cm. Sukladno tome, za površinu od 154,82 m² u debljini sloja od 6 cm, potrebno je 23,22 tone asfaltne mješavine. Sklopljenim ugovorom bila je predviđena strojna ugradnja asfaltne mješavine valjanjem kod koje se spravljanje vruće asfaltne smjese odvija izvan mjesta ugradnje u asfaltnoj bazi, a ugradnja se provodi uz pomoć finišera i obvezatnim valjanjem sloja asfaltne konstrukcije. Obrazložila je tehnički postupak izvedbe asfaltnih zastora. Jednom kad proizvedena asfaltna masa bude preuzeta iz asfaltne baze ona mora biti ugrađena pod propisanim tehnološkim uvjetima znači nikako ispod temperature od 1100 C ili mora biti zbrinuta kao otpad, jer se nakon toga počne stvrdnjavati i nije više upotrebljiva. Potrebno vrijeme za ugradnju kompletne količine asfaltne mješavine je trebalo biti oko 2,5 do 3 sata (predviđeno na bazi realnog učinka finišera), a to je ujedno i vrijeme u kojem bi asfaltna mješavina trebala zadržati propisana svojstva za ugradnju. Izvođač radova je prema navodu tužitelja bio spriječen od strane tuženika ugraditi asfaltnu mješavinu za površinu koja je pokazana na licu mjesta u predviđenom vremenu. Zbog tog zastoja svojstva asfaltne mješavine su bila promijenjena i asfaltna mješavina nije više bila pogodna za ugradnju, nije se smjela

ugraditi, te je postala otpad i morala je biti zbrinuta na propisani način za tu vrstu otpada.

72. Vještakinja se dana 19. rujna 2022.god. očitovala na primjedbe stranaka i navela je da je prilikom narudžbe asfaltne mješavine svakako potrebno naručiti određenu veću količinu asfaltne mješavine od procijenjene količine smjese. Nema pravila struke za navedeno, već će asfalterski poslovođa iskustveno na licu mjesta odrediti koliko će se povećati količina asfaltne mješavine od procijenjene odnosno izračunate, prilikom narudžbe, a to posebno ovisi o tome koliko će biti otpada, kakvi i koliki su radni spojevi (uzdužni, poprečni) itd. Vještakinja napominje da je cijena od 311,00 kn jedinična cijena asfaltne mješavine kad se kupuje od proizvođača.

73. Tijekom trajanja postupka kod ovoga suda, vještakinja Cesar-Kelemen se dodatno pismeno očitovala i bila je saslušana usmeno na ročištima pred sudom.

74. Tako je na ročištu 06. veljače 2025.god. opisala na koji način je izračunala debljinu asfalta i količinu potrebnog asfalta. Nije primijetila da bi ta sporna cesta bila asfaltirana mimo građevinskih normi, ali se na to nije fokusirala jer je predmet vještačenja bio drugi.

75. Zatim je vještakinja u dopuni nalaza i mišljenja od dana 28. siječnja 2025.god. odgovorila na dodatna postavljena pitanja iz Rješenja ovoga suda od 24. rujna 2025. god., te je navela da u spis nije dostavljena dokumentacija i to projektna za tu cestu temeljem koje je izdana građevinska dozvola za cestu, niti je ona sudjelovala u izvođenju radova. Na dan kada je ona bila na očevidu (15. srpnja 2022.god.) izvedeni su na toj spornoj cesti samo betonski rubnjaci, dok drugi građevinski zahvati u funkciji uređenja sustava odvodnje oborinskih voda nisu bili izvedeni. Navela koje su moguće posljedice kada je škarpa neuređena i nestabilizirana, te kada su nepravilno izvedeni rubnjaci i odvodnja. Prije izvođenja rubnjaka i asfaltnih slojeva nužno je izvesti konstrukciju škarpe. Izričito je navela u situacijama kada je sustav odvodnje oborinskih voda projektiran kao zahvat unutar trupa ceste, primjerice izvedbom zatvorenog sustava odvodnje, zacjevljenja, upojnih bunara, slivnika ili sličnih građevinskih elemenata, takvi se zahvati, sukladno pravilima struke i uobičajenoj građevinskoj praksi, moraju izvesti prije polaganja završnog asfaltnog sloja kolničke konstrukcije. Uz nalaz je priložila fotografije (u boji u e-spisu) gdje je vidljivo kakvo je bilo stanje terena i stanje kraj nekretnine tuženika prije asfaltiranja, sačinjene prilikom očevida i u vrijeme asfaltiranja sporne ceste.

76. Zatražena je dokumentacija i tvrtki Niskogradnja Huđek i PZC proizvodnja d.o.o. za isporeučeni asfalt za dan 30. rujna 2020.god. za obrt Niskogradnja-Knežević d.o.o. koji su u spis dostavili podatke.

77. Tako je dana 10. travnja 2025.god. zaprimljen dopis Niskogradnje Huđek, Majerje, Petrijanec u kojem isti navodi da njihov obrt dana 30. rujna 2020.god. nije zaprimio otpad (asfaltnu mješavinu) i stoga ne posjeduju nikakvu knjigovodstvenu dokumentaciju. Međutim dana 18. travnja 2025.god. je dostavio dopis da su pronašli dokumentaciju vezanu za zbrinjavanje otpada dana 30. rujna 2020.god. za Niskogradnju Knežević i tu dokumentaciju su dostavili u spis. Radilo se o zbrinjavanju

mješavine bitumena u količini 28,10 tona i za to zbrinjavanje je plaćeno ukupno 1.405,00 HRK u kojem iznosu je i PDV. Dostavili su Račun broj 438/1/1 i Prateći list za otpad potpisan i poštambiljan po obrtu Niskogradnja Knežević, kao i da je isti otpad preuzet u Majerju

78. Tvrtka PZC proizvodnja d.o.o. Peteranec je dana 15. travnja 2025.god. dostavila dokumnetaciju na isporučene količine asfaltne mješavine kupcu Niskogradnja Knežević dana 30. rujna 2020.god., te je dostavio račun i otpremnice za isto.

79. Po traženju sudske vještakinje i po nalogu ovoga suda tužitelj je u spis dostavio dokumentaciju vezanu za sanaciju predmetne ceste, a kako bi ona mogla dati dopunu nalaza i mišljenja i to je sudu tužitelj dostavio dana 24. travnja 2026.god.

80. Nakon toga je vještakinja Cesar Kelemen dostavila u spis nalaz i mišljenje od dana 07. svibnja 2026.god. gdje navodi da na temelju usporedbe izvedenog stanja utvrđenog u nalazima i mišljenjima geodetskog vještaka Hrvoje Ramušćak i prometnog vještaka Stivena Šijaka (iz spisa općinskog suda u Varaždinu broj P-517/2020, gdje je tužitelj Lončarić) s projektiranim stanjem iz Glavnog građevinskog projekta rekonstrukcije odvojka Vinogradske ulice u Čukovcu, izrađenog od strane Blaženko Premužić, broj evidencije GL-93/15-2 iz siječnja 2017. godine, utvrđeno je da izvedeni radovi na predmetnoj dionici od stacionaže 0+136 do 0+247 nisu izvedeni u skladu s projektno-tehničkom dokumen-tacijom. Utvrđena odstupanja sustavno se pojavljuju duž cijele promatrane trase te se prvenstveno odnose na promjenu projektiranog poprečnog nagiba kolnika, neizvedbu projektiranih bankina, neuređenost pokosa i nasipa prema čestici tamo tužitelja, neizvedbu projektirane oborinske odvodnje te izvedbu rubnjaka protivno projektnoj dokumentaciji. Prema glavnom projektu, poprečni nagib kolnika na promatranoj dionici trebao je biti izveden prema južnoj strani kolnika, čime bi se oborinske vode usmjeravale od čestice tamo tužitelja Lončarića. Međutim, iz nalaza prometnog vještaka proizlazi da je izvedeni poprečni nagib u svim promatranim točkama izveden prema sjevernoj strani kolnika, odnosno prema čestici tamo tužitelja. Takva izvedba predstavlja bitno odstupanje od projektiranog rješenja jer uzrokuje usmjeravanje površinskih oborinskih voda prema nekretnini tamo tužitelja. Nadalje, utvrđeno je da projektirane bankine u većem dijelu trase nisu izvedene, iako su iste predviđene glavnim projektom radi stabilizacije rubova kolničke konstrukcije. Također, pokosi i nasipi prema sjevernoj strani kolnika ostali su neuređeni ili nisu izvedeni u skladu s projektiranim geometrijskim elementima, čime nije osigurano pravilno uklapanje prometnice u okolni teren. U odnosu na sustav odvodnje, projektom je bilo predviđeno kontrolirano ispuštanje oborinskih voda u okolni teren, a na pojedinim dijelovima i prihvati putem slivnika uz južni rub kolnika. Izvedenim stanjem nije utvrđeno postojanje odgovarajuće uređene oborinske odvodnje na sjevernoj strani, unatoč činjenici da kolnik ima poprečni nagib prema sjevernoj strani kolnika što dodatno doprinosi nekontroliranom otjecanju voda prema sjevernoj strani i čestici tamo tužitelja. Također je utvrđeno odstupanje u izvedbi rubnjaka. Na više promatranih lokacija rubnjaci su izvedeni na sjevernoj strani kolnika, odnosno obostrano, iako projektom u većem dijelu trase nisu bili predviđeni ili su bili predviđeni isključivo uz južni rub kolnika. Takva izvedba dodatno utječe na promjenu smjera i načina površinske odvodnje. Slijedom svega navedenog, vještakinja zaključuje da izvedeno stanje prometnice u bitnim elementima odstupa od

glavnog građevinskog projekta, osobito u dijelu poprečnog nagiba kolnika, izvedbe bankina i rubnjaka, zbog čega izvedeni radovi nisu usklađeni s projektiranom tehničkom dokumentacijom.

81. Na ročištu održanom dana 08. rujna 2026.god. vještakinja je još odgovorila da ta cesta nije bila izvedena u skladu s projektnom dokumentacijom i projektom nije bila riješena odvodnja po cijeloj trasi, a da je nagib ceste napravljen na krivu suprotnu stranu prema nekretnini ovdje tuženika. Sustav odvodnje oborinskih voda je morao biti izveden prije asfaltiranja.

82. Sud je nalaz i mišljenje, kao i očitovanja vještaka Martine Cesar Kelemen u cijelosti usvojio jer su dani stručno i nepristrano i odgovorila je na sva postavljena pitanja, kao i na sve primjedbe i sud smatra da se odluka može donijeti na temelju istog.

83. Sud je prilikom donošenja odluke izvršio uvid i u nalaz i mišljenje vještaka Stivena Šijaka, izrađenog u spisu predmeta Općinskog suda u Varaždinu posl.br. P-517/2020 iz kojeg je vidljivo da sporna cesta (prometnica) nije izgrađena u skladu s pravilima struke, dakle da nema uređene odvodnje, odvodnih kanala ili uređenih ispusta, da je poprečni nagib kolnika konstantno izveden prema čestici ovdje tuženika (u tom spisu tužitelja) čime je sva oborinska voda izravno usmjerena prema čestici ovdje tuženika (tamo tužitelja), a što je u ovom postupku utvrdila i vještakinja Cesar Kelemen. Vještak Šijak je utvrdio da ni s sjeverne ni južne strane nisu izvedene uređene bankine, da nasip prema čestici ovdje tuženika (tamo tužitelja) nije uređen i da odvodnja oborinskih voda nije uređena, kao i da zbog pravilne odvodnje kolnik je morao imati izgrađen odvodni jarak ili rigol, što također zahtjeva ili proširenje prostora kraj kolnika, ili je isti morao biti uklopljen u kolnik.

84. Sud tako utvrđuje na temelju tih nalaza vještaka da je poprečni nagib kolnika na spornoj prometnici (cesti) konstantno izveden prema čestici tuženika Lončarića, pri čemu su sve okolne parcele na višem terenu od čestice tuženika, zbog čega je oborinska voda usmjerena uz rub kolnika prema čestici tuženika, te da na cesti i uz cestu nije vidljivo uređena odvodnja oborinskih voda, odvodni kanali niti uređeni ispusti, kao ni uređene bankine, dok je nasip prema čestici tuženika neuređen.

85. Sud je iz nalaza i mišljenja i kasnijih očitovanja stalne sudske vještakinje građevinske struke mr.sc. Martine Cesar-Kelemen utvrdio da je ona prilikom očevida na licu mjesta 15. srpnja 2022.god. u ovom sudskom postupku utvrdila da su na predmetnoj lokaciji na spornoj cesti (prometnici) izvedeni isključivo betonski rubnjaci, dok odvodni kanali, slivnici, zacjevljenja ili drugi elementi sustava odvodnje oborinskih voda nisu izvedeni, kao i da je neuređena ili nestabilizirana škarpa u kombinaciji s nepravilno riješenom odvodnjom može imati za posljedicu infiltraciju oborinskih voda u tlo, eroziju, ispiranje pokosa te štetan utjecaj na niže položenu susjednu nekretninu u vlasništvu ovdje tuženika.

86. Iz navedenog sud utvrđuje da je prometnica položajno viša u odnosu na česticu tuženika, da je poprečni nagib kolnika izveden prema čestici tuženika, da sustav odvodnje oborinskih voda na predmetnoj lokaciji nije izveden, da nasip odnosno

pokos uz česticu tuženika nije uređen, da projektirana oborinska odvodnja nije izvedena, da projektirane bankine nisu izvedene, da su rubnjaci izvedeni protivno projektnoj dokumentaciji i da se onda u takvim okolnostima oborinske vode s kolnika prirodno se slijevaju prema niže položenoj čestici tuženika, što prema navodima sudskih vještaka dovodi do erozije tla, ispiranja pokosa i drugih štetnih posljedica na susjednoj (tužnikovoj) nekretnini.

87. Sud stoga vjeruje tuženik da je upravo zbog navedenih razloga, inzistirao na tome da se prije izvođenja završnih radova na toj spornoj prometnici (cesti) riješi pitanje stabilizacije pokosa i odvodnje oborinskih voda.

88. Stoga sud na temelju cijelog provedenog postupka dokazivanja utvrđuje da je postupanje tuženika toga dana 30. rujna 2020.god. kada su vršeni radovi na toj cesti od strane tužitelja, a neposredno prije nego se cesta asfaltirala, što je očito bila i namjera tužitelja toga dana da se ista asfaltira, bilo usmjereno isključivo na sprječavanje nastanka štete na njegovoj nekretnini, budući da je iz načina izvedbe prometnice bilo razvidno da bi oborinske vode s kolnika mogle nekontrolirano otjecati na njegovu česticu.

89. Sud je tako utvrdio da predmetna sporna cesta-prometnica nije izvedena u skladu s glavnim građevinskim projektom upravo u onim elementima na koje je tuženik upozoravao od samog početka izvođenja radova na toj cesti.

90. O tome je ovdje tuženik Lončarić sa ovdje tužiteljem Gradom Ludbregom vodio spor i ranije, a tuženik je upozoravao tužitelja na isto i putem e-pošte (emaila) iz rujna 2020.god. koju mu jeuputio prije spornog dana 30. rujna 2020.god. kada je tužitelj po izvođaču radova imao namjeru tu cestu asfaltirati.

91. Ovdje tužitelj Grad Ludbreg je usprkos svemu tome dao nalog za izvođenje radova na toj cesti-prometnici i to već i završnim radovima samog asfaltiranja, a bez sagledavanja ukupne situacije na terenu i bez poštivanja projektne dokumnetacije za izvođenje radova na toj cesti i gdje se na licu mjesta vidjelo da se radovi izvršavaju na način da se njima šteti nekretnini u vlasništvu tuženika, kako je već obrazloženo i što su potvrdili i sudski vještaci.

92. Sud stoga smatra da je u takvim okolnostima na dan 30. rujna 2020.god. (datum asfaltiranja sporne ceste), koji je predmet ovog postupka, postojala realna i neposredna opasnost od nastanka štete na nekretnini tuženika, slijedom čega je tuženik bio ovlašten poduzeti radnje radi zaštite svog vlasništva.

93. Budući da od takvog postupanja tužitelja koji nije predmetnu cestu rekonstruirao sukladno pravilima struke i nije adekvatno napravio odvodnju oborinskih voda, niti postavio sve potrebne dijelove na cesti (rubnjaci, slivnici i dr.) prijeti neposredna opasnost kako za nekretninu tuženika na koju će se ista oborinska voda slijevati, ali i za treće osobe zbog mogućih većih oborinskih voda za koje nije adekvatno zbinuta odvodnja i da je takva zaštita nužna, u konkretnoj situaciji kada tužitelj unatoč prethodnim zahtjevima tuženika nije sam popravio i adekvatno sanirao probleme na toj cesti s odvodnjom oborinskih voda i stabiliziranjem škarpe, valja zaključiti da oblik

zaštite koji je poduzeo tuženik toga dana odgovara prilikama nastale neposredne opasnosti.

94. S obzirom da se asfaltiranje sporne prometnice vršilo baš na dan 30. rujna 2020.god., koji dan je i predmet ovog postupka, i radovi su bili ispred nekretnine tuženika, očito je da tuženik ni na koji drugi način, a s obzirom da mu tužitelj nije odgovorio na njegove pisane zahtjeve i molbe za dogovor, nije mogao zaustaviti izvođenje radova i to asfaltiranje ceste (prometnice) na štetu svoje nekretnine i stoga je opravdano koristio dopuštenu samopomoć na način da je tuženik sa traktorom zapriječio put kamionu i stroju koji je tu cestu toga dana asfaltirao neposredno blizu tuženikove nekretnine.

95. Takvo postupanje tuženika toga dana 30. rujna 2020.god. kada je svojim traktorom zapriječio kamion s asfaltom čime je spriječio konačno asfaltiranje te ceste neposredno kraj njegove nekretnine, predstavlja dopuštenu samopomoć u smislu odredbe čl. 27. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima i čl. 1053. Zakona o obveznim odnosima, kojom je propisano da je nositelj prava ovlašten sam odbiti povredu svojega prava kada je zaštita nužna i kada bi sudska zaštita stigla prekasno s obzirom na nespornu činjenicu da je kamion sa asfaltom već bio kraj njegove nekretnine i samo što nije ta cesta i asfaltirana.

96. Čl. 15. Zakona o obveznim odnosima je u st. 1. određeno da osoba koja smatra da je neko njezino pravo povrijeđeno ovlaštena ga je štiti i ostvarivati putem suda, ako zakonom odlučivanje nije povjereno nekom drugom nadležnom tijelu, a u st. 2. da tko bi samovlasno pribavljao ili štiti neko svoje pravo ili pravo za koje smatra da mu pripada, prekoračivši time granice nužne obrane ili druge zakonom dopuštene samopomoći, odgovoran je za to.

97. Međutim, kako se radilo o potrebi hitnog postupanja na samom licu mjesta jer se s asfaltiranjem sporne ceste (prometnice) već započelo, to je očito da tuženik u datom trenutku nije mogao čekati da ga zaštiti sud ili drugo nadležno tijelo.

98. To potvrđuje i nalaz i mišljenje vještakinje Cesar-Kelemen koja je navela da u situacijama kada je cesta položajno na višoj razini u odnosu na susjednu nekretninu, nužno je upravo prije izvođenja rubnjaka i asfaltnih slojeva izvesti konstrukciju škarpe u dijelu koji se odnosi na formiranje i uređenje tamponskog sloja, budući da bez adekvatno oblikovane i nosive podloge nije moguće osigurati tehnički ispravno izvođenje navedenih elemenata kolničke konstrukcije. Naknadno izvođenje stabilizacije škarpe i uređenje sustava odvodnje oborinskih voda moguće je jedino i isključivo izvedbom otvorenih jaraka, kontroliranim ispuštanjem oborinskih voda uz pokos škarpe ili drugim tehničkim rješenjem izvan trupa ceste, od čega ništa nije odrađeno, niti je prostorno moguće.

99. Stoga sud smatra da u ovom postupku tužitelj nema pravo na naknadu imovinske štete od tuženika, kako je naprijed obrazloženo.

100. S obzirom na ovakvu odluku suda, ne ocjenjuju se dokazi koji se odnose na utvrđivanje visine tražene imovinske štete po tužitelju.

101. Stoga je u cijelosti odbijen specificirani tužbeni zahtjev tužitelja, te je odlučeno kao pod toč. I. izreke ove presude.

102. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. Zakona o parničnom postupku i to st. 1. ZPP-a gdje je određeno da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu je dužna naknaditi troškove drugoj strani. Kako je tužitelj Grad Ludbreg u cijelosti izgubio ovaj spor, tako mora naknaditi troškove tuženiku Lončariću. Trošak je odmjerjen u skladu s visinom predmeta spora (2.423,83 EUR).

103. Trošak tuženika odnosi se na troškove zastupanja po punomoćniku - odvjetniku, kao i sukladno zatraženim troškovima u troškovniku predanom na ročištu sukladno čl. 164. st. 2. Zakona o parničnom postupku, te se nalazi na listu 539 i 540 spisa i u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 38/23 i 107/25) i to vrijednost boda 2,00 EUR/bod. PDV je priznat sukladno Tbr. 42. Tarife, i to za radnje za koje je u predanom troškovniku tuženik zatražio uz naznaku da traži i PDV.

104. Sud sukladno Tbr. 8/1 Odvjetničke tarife tuženiku priznaje ukupno trošak za četiri obrazložena podneska u punom iznosu tj. 100 bodova odnosno po 200,00 EUR, dok mu se ostali podnesci u spisu, a kojih je bilo više, priznaju sukladno Tbr.8/3 u omjeru 50 % tj. po 50 bodova odnosno 100,00 EUR. Trošak zastupanja na svim ročištima mu se sukladno Tbr. 9/1 priznaje u visini 100 bodova ili 200,00 EUR.

105. Sud tuženiku priznaje trošak : kako je isti specificiran u troškovniku s lista 539 – 540 spisa, za sve naznačene radnje, a što je spremljeno u e-spis, a sukladno naprijed obrazloženom i to za četiri obrazložena podneska po Tbr. 8/1 (odgovor na tužbu, 19.10.2021., 24.01.2022., 04.04.2022.), te za sve ostale naznačene podneske po Tbr. 8/3 (12.09.2022., 13.01.2025., 20.02.2025., 09.03.2026., 20.05. 2026.), zatim za sva zastupanja na ročištima po Tbr. 9/1 (13.04.2021.30.06.2021., 26.10.2021., 17.03.2022., 24.05.2022., 15.07.2022., 11.01.2023., 06.02.2025., 18.10. 2023., 23.01.2024., 06.02.2025., 09.07.2026. i 08.09.2026.), te uz pripadajući PDV za radnje za koje je zatraženo ((započevši od 18.10.2023. nadalje), odnosno s osnova troškova zastupanja mu sud priznaje ukupan iznos od 4.025,00 EUR.

106. Sud tuženiku priznaje i trošak plaćenog građevinskog vještačenja u ovom postupku, a sukladno čl. 154. st. 6. ZPP-a i to trošak koji je platio za vještakinju Cesar Kelemen i to u iznosu od 597,25 EUR i iznos od 700,00 EUR.

107. Sukladno Zakonu o sudskim pristojbama (Narodne novine RH broj 118/18, i 51/23) i to čl. 4. istog, tuženik do sada nije imao trošak s osnova sudskih pristojbi.

108. Tako ukupno priznati trošak tuženika iznosi 5.322,25 EUR, a isti je tuženiku dužan u cijelosti naknaditi tužitelj koji je izgubio spor. Na dosuđeni iznos troškova tuženik ima pravo i na zakonsku zateznu kamatu tekuću od dana presuđenja do isplate.

109. Stoga je odlučeno kao u izreci.

U Čakovcu, 13. listopada 2026. godine

S U T K I N J A:

Valentina Varga Gombar

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, od dana primitka iste, putem ovog suda na nadležni Županijski sud sukladno čl. 4. st. 4. Zakona o područjima i sjedištima sudova (Narodne novine RH broj 67/18 i 21/22), pismeno u tri istovjetna primjerka.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu smatrat će se da je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335 st. 9. Zakona o parničnom postupku).

O tom obavijest :

1. punomoćnik tužitelja Dalibor Gradinščak, odvjetnik
2. punomoćnica tuženika Jasmina Tot Solina, odvjetnica

Broj zapisa: **9-3088e-890a7**

Kontrolni broj: **07d86-790eb-3fc54**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Čakovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.